

Število
3.

Tečaj
II.

Strelna udri iz višine, izdajalca domovine!

Jurij s pušo zabavlja vsako drugo in zadnjo soboto v mesecu — kadar ga ne konfiscira policija — pa saj imamo tiskovno svobodo!

Jurij s pušo velja veliko, pa ga pošiljamo in prodajamo le za malo denarja. — Za celo leto velja 3 gl., za polu leta 1 gl. 50.

Naročnino sprejema lastnik, izdatelj in odgovorni urednik:

IVAN DOLINAR

Tisk C. Amati-ja sinov.

Pisma, rokopisi in novci, naj se pošiljajo na uredništvo in upravnistvo: Via Ferriera, broj 323.

Oglasi se sprejemajo in objavljajo po pogodbi ali dogovoru.

Naznanilo

Prosimo one gospode naročnike, kateri imajo še nekoliko naročnine poravnati, da to nemudoma store, da zamoremo spravili račune v red. Zajedno pa prosimo tudi one, kateri nam Jurja vrnejo, pak jim se pri tej priliki ovitek (naslov) potrga, da napišejo svoje ime, ker drugače ne vemo, kateri so nam Jurja vrnili.

Jurijev koledar je ves razprodan in se ga ne dobi več pri uredništvu

Upr. in ur. JURJA

Prihodnja številka izide 28. februvarija.

„JUR“ poje o političnih razmerah slovenskih

Če „Jur“ enkrat peti začne,
Najrajši resnico pové,
Jo mnogim pod nos zasoli,
Ker on se prav nič ne boji.

Politika naša je to,
Da v boj pri volitvah gremo,
Ko osli mi vpehamo se,
Da zvolimo naše možé.

Če naši možje so izbrani,
Vesolja smo vsi pijani,
In pravimo: „Zdaj bo že šlo,
Saj slavno mi zmagali smo!“

Poslanci na Dunaj gredo;
Se ve da „šlimani“ močno;
Oblačijo vsi se po modi,
Ker zdaj so visoki gospodi.

Minister jim stiska roké
In pravi: „Potrpite še;
Slovenec ugoden ni čas,
Ne mučite s prošnjami nas!“

Poslanec si misli: „Naj bo!
Zamerit' se grdo bi blo;
Razsajal' preveč se ne sme,
Ministri se sicer razjezé.“

Da „zmernosti“ svet obdrži,
Poslanec slovenski molči,
Vlada ši mu slavo pojó,
Pa vrne se z prazno rokó!

Zdaj ljudstvo jih prašat hiti:
„Kakó pa reč naša stoji?“
Poslanec svoj časnik ima,
Vredniku povelje to dá:

„Zapišite v časnik takó“:
„Doseč nič mogoče ni blo“,
„Slovenec ugoden čas ni“,
„Pocakati boljnih je dni!“

Boštjan Čuden je imel malo raztrgano bajto, ker je vse na ta kratkem zapil in komaj toliko svoje zemlje okolo hiše imel, da ni mogel na svojem ni kozoleca prekucniti, in ako je skozi okno plunil — plunil je na sosedovo. Ker je stranišče stalo skoraj na sosedovem, mu ga je ta brezobzirno tudi podrli. Boštjan Čuden, ker je uže tak bil, napoti se k odvetniku. Stopivši v sobo, vpraša ga odvetnik:

— Boštjan, kaj hočete?

„Pravdo mi naredite proti sosedu, ker mi je stranišče prekucnil, in bi mi bil skoraj bajto podrli, reče Boštjan.“

— Kaj vraga!? to mora biti uže prava palača, da bi jo stranišče podrlo.

„E-ó — tako je, reče Boštjan, da ga bom tožil, tudi če imam vse zatožiti.“

— Nu — nu — dobro! za plačilo se vse naredi, reče odvetnik; pa ker imate čevlje nekako zvezane, da vam kaj noter ne uide, morate mi nekaj dati uže naprej, ako hočete, da bodem pravdo izpeljal; ali pa mi povejte človeka, kateri vam kaj zaupa in za vas jamči.

„O-o-o! le brez skrbi bodite gospod doktor, reče Boštjan, denara uprav jaz nemam, ali kredita, tega pač veliko, uprav kar dal mi je žganjar Omelo tri šnopse; le pri njem, on vam jamči to, kadar hočete, saj je bil moj grajšček“

Jurjegrami

AJDOVŠČINA. Iz Belgrada je došlo več redov na nektero osobje radi junaštva in olikanega obnašanja proti srbskemu podaniku v polupreteklek času.

BAZOVIČA v tržaški okolici. Strašanski potres, še huji ko na Španskem, razrušil je vladarstvo Mirkovce-paše. Iz zemlje je buknoel vihar in odnesel daleč čez Padrič Mirkovce-pašo. Bazovčani so od žalosti poklali vse prašiče, ter obesli gnjati in plečeta v dimnik.

DOBERLAVES na Koroškem. Padlo je pri nas na Gorotanu toliko snega, da na Jaboriji kure uže zvezde kljujejo.

KOPER pri Trstu. Dr. Gambini je postal (H a m e i s t e r) pri Mahdiju; kakor hitro spodi Angleže, postavi ga za Herodeža v Metammeh.

LESCE na Gorenjskem. Sprevodnike Rudolfove železnice je poklical glavar Zulufafrov na vseučilišče, da bodo tam predavali o grobosti i aroganci; dovolil jim je, da smejo svoj posel izvrševati „auf tajé“.

POSTOJNA Baron Gutbauch je postal general — fajarberka; mardarin Ved-os-edim, mazilil ga bode na pustni dan z škorpionovim oljem. Veliki mufti Amuh-Tcing-fu, daroval bo na starem gradu boginji Stultitia.

RUDA na Koroškem. Šola dozidana v šest nadstropij, zvonik seže komaj do III nadstropja Gobanc bo tu izganjal hudega duha slovenskim otrokom.

TRST. Na plesu Delavskega podpornega društva v »Fenice« je bilo 2901 udov in 99 povabljenih. — Dr. Angeli in Mavroner se uči a Šumanovo slovnico; uči jih Rasković.

VIPAVA Društvo »Eduinost« je obljubilo za zidanje Narodnega doma v Ljubljani, dati vode izpod skale.

ZIRE nad Škofjokoloko. Pri zadnji tomboli so bili sami dragoceni dobitki v br. društvu; prvi dobitnik zlata ruta iz glažovne gore, vredna 5,000,000 gld., zadnja dobitka dva kozarca vina iz Noetovih časov.

DOPIS

Na zdravje dragi Jurče!

Zdaj ob pustnej dobi se vborni kmetič si rad kaj boljšega privoščé — da privolji prašiču stopit v vsakdanji ješprenj ali v zelje. Tem več želi gospósk človek, da ga »Kurenté ne pusti na cedilu. Ti »Juré« pa si menda od obojega nekaj: med kmeti si kmeček, med gospodo gospósk, torej ti je skrbeti za dobro postrežbo na obojno plat.

Gnjat, klobasa — polenta z ocvirki, ali kaj »zagatnega«, če tega ni na kmečkih kosilih; zraven štrukljev, potem se zameri posebno razvajenim gólcem, da jo zagóde, kakor un, ki je rekel: »Pošteni prijatli, danes je bilo »čisto« kosilo — nič »svinjskega« ni bilo vmes!« — Med kmeti zmiraj več bodo čistih kosil!

No za gospódo je treba drugačnih »spaisceteljnov«. Jaz sem slab kuhar, pa kaj dobrega vender rad pojém. Ko me praša kuharica: »Kaj čem napraviti?« — pa ji rečem vedno: »I kaj dobrega napraviti?« Neki dan mi pokaže pismo od prijateljice iz Gorenjskega, in v pismu polno »spaisceteljnov«. Če se hočés zdaj za pust, dragi »Jurče«, kaj navadit — pa beri:

»1. Engliš bišof brot«.

»Se obrajta 16 lot putra z 18 lot cukra in 8 rumenaki, pol se dene 4 lot nadelec, zrezane citrone, 9 lot olupnenih stolčenih mandelnov, 24 lot rozin, 18 lot moke, pol glaža mleka, z 8 belakov sneg. Vse vkup se zmeša, na zadnje 1 lot sode, pol lot vajustejn, se dene v dolg namazav modl pečtr.

»2. Ta engliš plaumpudin«.

»Pol kila frišnega špeha se drobno z seka, pol kila cukra, pol kila weinbern, pol kila rosine, pol kila erebe, pol kila mešan sadje taku cuxiranga kok citronat, in tud en mal citrone, pol kila moke, četrt kila brezeljnov zemel, mal cimét,

najglavice; se vse vkup meša in polt 8 jaje not vbiže in tri četrt glaže konjak ali rum se dobro vkop sklofá in se psti 8 ur pokrit stat in pol se dene v modle s putram namazane, in se modl z rutami dobro zavežejo in s špaga, se dene v relo voda kuhat 10 ur, *potl se lahko hrani pol leta, če pa ga hočeš prec jesti, pa je tud dober.* Zraven se da zos, ke se nardi kokar za kinckoh, in pol se dene not tud konjak, tulk da je dost mešanč.

Če vse naprej damč, pa bi znalo biti preveč tud za gospodo. V bukvičah kuharične prijatlíce je bilo še veliko takih »špajsceteljnov«, kakor štev. 3. »Engliš pleh holipenč? 4. »Engliš kremač. 5. »Polpetanč. 6. »Šunkenpastétč. 7. »Dompfnudelcič. 8. »Makaroneč. 9. »Trifeljinič. 10. »Gorak filan bočnikč. S tem konča pismo: »To so mi narekvali naši frajla, ki so grozno učeni«.

Viž no, Jurče, tudi od grozno učeni »frajla« se lahko kaj naučiš. Da boš imel vsakovrstne hrane, ker po zimi človek več povžije, ko po leti. Tudi za tvojo »torbico«, kakor praviš, in za »voj« »trebušeke« Ti želim obilo »žmahnega in krafnega« — in vedno »dober tek!«

Da se ti nikoli ne pripeti, kakor mojemu prijatlju, ki je dost po svetu hodil in pravil, da je bil »povabljen na velike gosti«, kjer je bilo vsega dosti; pa ni bilo kam vilice zabosti.

Tržaška procesija l. 1885

Art. Predrznost Slovencev je treba omejiti.

Angel. Laška moč vse bo razsula.

Baz. Jaz sem pravičan vsem narodom.

Benk. Jaz nisem Slovenec, če me je tudi Slovenka rodila.

Ces. Če me Barkovljani ne volijo v mestni zbor, prenesem ladjotesalnico na Kontovelje.

Dol. Naše ljudstvo je treba terorizirati; kateri dobro ne pristojajo, velja jih odstraniti.

Dim. Fakijska opozicija je najboljša.

Edin. Sama sebe bi tepla, ali škoda je palice.

Luzz. Mojz. Pripravnica v Kopru nam pokvarja naše sinove, ker postajajo avstrijski patrijotje.

Maur. Po vseh žilah čutim, da s cikorijo ne bo dobro izpalo.

Mand. Bog i Hrvati! zanat valja.

Naber. Vsi se moramo združiti, da potolčemo nasprotnika.

Nadl. Letos, mislim, jih bomo!

Pol. Ako Bog da i sreča junačka!

Pip. Iz Gorice je prišel, v Gorico bo šel!

Rask. Ne boste tujci dalje tako rogovilili med nami.

Strudt. Primaruha, Slovenec ni muha!

Trob. Neodvisno le na se oprti, gotovo bomo zmagali.

Trud. Čo, šior škričan! škuži ša, še parlemo sčavo in fameja.

Venez. Slovenci, naj hodijo v šolo na Opčine, če se hočejo slovensko naučiti.

Vučk. Senožeče! Ne boste vid'li moj'ga več podplata — jer tamo zrak je le za planinskega Hrvata!

Živ. Srečni kraji, kateri ne poznajo ne židov, ne irredentov à la Gambini v Kopru.

Žit. Jaz pravem, porečem in še pravem, kakor sem dejal, ako ne pride k seji, naj se ga sem pritira sè policijo; vsakako sem pa mora priti!

Jurij s pušo. Sem čul, čujem in bodem poslušal, ter s puško na rami hodil svojo pot, ter se ne brigal, ako kak psiček za mano laja.

JEREMIJADE

POSTONJSKIH NEMČURJEV

PO VOLITVAH

VII. Janez Thuma

Se pišem Janez Thuma,
In šolski sem nadzornik;
Ker dosti imam uma,
Postal sem še odbornik
V Postonjski občini
Po Deu-a milosti.

Kaj mene pač to briga,
Da vlada me plačuje?
Saj meni Deu le miga,
Le Deu mi ukazuje!
Se vlade ne bojim,
Zastran nje mirno spim.

Učitelja ne maram,
Se vedno ž njim prepiram,
Črnim ga, psujem, karam,
Nesramno denunciram,
Da službo še zgubi:
To mene veseli.

Kaj vseč mi je pa čedna
Učiteljica Pavla!
Ljubezni pač je vredna,
Naj tudi svet zabavlja!
Jo spremljam jaz povsod,
Josin pa zraven hod'.

Spodili so zdaj Deu-a,
Odbornike vse lačne!
In jaz pa, vboga reva!
Paglavce kratkohladne.
Zdaj zopet uže lasam
In strašno me je sram!

VIII. Zbor nemčurjev

Ljubi Deu! Pred taboj zdaj klečimo,
K tebi roke sklenjene molimo!
Reši hude vendar nas nadloge!
Vzemi hitro pod pazduho noge!
Hiti, da odvališ z naših ramen
Težko breme, te Slovence! Amen.

Dr. Deu

Oj pristaši moji mili!
Neste me zastonj prosili!
Vsak naj ide na svoj dom
Potolažen! — Jaz pa bom
Apeliral, rekuriral,
Protestiral, pole šmiral;
Bom podpisov krog nabiral,
Paragrafe bom študiral,
Jih prebiral, masakriral;
Te volitva bom podiral;
Bom s Slovenci se prepiral,
Jih hudobno bom sekiral
In pa konečno blamiral.
Za zamudo časa pa odrih'
Vsak od vas, na roke mi florin.
Da pritožbo pa napravim, vsak
Vže naprej mi plačaj desetak.
Zdaj Slovenci naj se pa bojijo!
Vi pa pojdite domov! — Adijo!

Zbor nemčurjev

Al' jih bode, al' jih bo!
Zdaj se le veselimo!
Ti pa, »Juri s pušo«, mir!
Molči vendar vže, hudir!
Če ne, Deu-a v tebe zapodimo,
Ali pa se na te naročimo!

»Juri« nemškutarje osupnjen gleda in se ne more prečuditi takej »korajži«.

Dr. Gobanc je še šolski nadzornik na Koroškem.

Triesterci, ali tržaškej telki

Grbava tetka, osivela, brez zob,
Bi Slovincem izmlela kosti in drob;
Žabica pri lešniku, zgubiš le sline:
Al' narod in predlog za šole ne mine!

Deutsche Gründlichkeit

Ker »Jurja s pušo« tudi v Nemcih poznajo, došlo mu je te dni iz Lipske (Leipzig) pismo z tem le naslovom:

Redakzion d. Juri S. Pušo.

Triest. Ost. Dalmatien

Etimologiške študije

Cikorija. Ime novemu društvu. Beseda staro-slovenska. Iz glagola *cikati* in *rija*. Udje temu društvu *niso za rabo* ker *cikajo na rijo*, tedaj v *stara železje* ž njimi! Mauroner, Derin, Angeli, Bokalič, Devetak (Bog se nas usmili takih imen), da se ne pozgube za domačo zgodovino, naj se postavijo v naš mestni muzej za stara kovauja.

Concordia. Zložena laška beseda iz *con* (sè) in *cordia* (vrvi). Vrv po laško se pravi *corda*; tist (i) je le *pritepenec*, kakor *Kranjci v Trstu*, katere je treba zagnati preko Griže. Tedaj pravo ime je *Concorda* (konkorda), kar znači, da doslej je *irredenta* božala okoličane z roko, odslej pa jih hoče sè vrvi okoli vratu.

Mauroner je slovensko-grška beseda, katera je sestavljena iz *mavro* ali *mavra*, to je črna krava, tedaj *krava* in grške besede *ner*, okr. iz *aner*; to je *mož*. Beseda *mauroner* v slovenskem se glasi: *kravamož*, ali prav *možkrava*, katerih mož varujta nas Bog in Šent Janž!

Derin. D je postal iz B, glasiti bi se moralo *Berin*, kar okrajšano iz *poberin*. *Poberin* je ime hudičiča, ki pastirje straši. Okoličane hoče irredenta smatrati nekedanjim pastirjem v okolici, ter jih strašiti sè *poberini*. *Derin* je tudi lahko okraj. iz *poderin*, to je ime vraga, ki podira — kar je povsem logično, kajti *irredenta* podira prijateljstvo mej okoličani.

Angeli. To je stara beseda, v kateri se je še ohranil nosni *an*. *An* in *on* sta si v sorodu. *Dandenes* se piše in izgovarja *ó*, tedaj *Ogoli*. *Ong* je slov. *og* — eli, pa je slov. *lje*, tedaj *oglje*. *Sveti Jošt!* varuj okoličanov črnega oglya ali vraga.

Ciatto (čato) je sladka beseda, sè katero preganjajo naše Breškice njih prepohlevne *sivčice*. Tudi ta beseda je okrajšana iz *Ca-a-á!* in *co-ó-ó!* C se pa večkrat premeni v t, kar je običajno v indoevropskih jezikih, kar se lahko spriča na besedi *čiatto*. Tudi iz *ča* (kaj) in *to?* lahko se izvaja to besedo. Na katero prašanje vsak tržaški *mulc* odgovori, da je ta »ča to?« original, ki po Trstu kozolce preobrača in najrajše zdravi mlade udovice.

Bokalič: to je prav slovensko ime. *Bokal* (ime stare mere, katera še čaka, da jo premeni dacar *Castellanovich* v liter) in *lič*, boljše *lic*, sestavljata to ime. Tedaj pomeni moža *bokal*, ki narod proda za *bokal*, ali moža nikdar sitega, kakor je *lic* — *lij*. — *Jego.*

Juri na potovanji

Najhitreje potovanje je zdaj v zrakoplovnem *baloni*, ali pa po *telefonu*. Telefon pa uže tako vsak zdaj rabi — »Juri« pa hoče kaj novejšega nucat in tako sem napihol balon, ter hajd v Gorico!

Ko pridem na Kras, spustim se v nižavo proti Vertojbi, kar opozori me glas necega kmetiča, poslušam in res doni do mene glas: »Juri! Juri! Hé-é-é! vstavi balon!«. Jaz takoj zaprem stroj in se spustim v nižavo. »Kaj je?«, prašam. »Imaš pušo z saboj?«, reče kmet. »Da, da«, odgovorim. »Vstrelil parkrat v Vertojbsko čitalnico, da se zbudijo čitalničarji, kateri spijo sanje pravičnega, beršlin in robida pa obraščata čitalnico«. — Jaz napnem petelina — tresk! — vstrelim v čitalnico in čakam kaj bode. Petelini so začeli kokodakati, psi lajati, iz čitalnice pa so vreli drug za drugim možje, ter si oči meli, morda ti so bili odborniki, kar pa gotovo ne vem. »Koliko je ura?«, vpraševali so se. »Tri četrti na dvanajst!«, zakričim jim na uho; »na delo! popravite, kar ste zamudili! Če bi še živel pokojni dr. Lavrič, z gorjačo bi vas gonil, zaspanci!« ... Potem pa se dvignem in letim naravnost v Gorico nad lahončiče. »Juri«.

SLOVO

Andaluzija: O Juri, Juri, Juri!
Odlčno se požuri,
Da brzo me odneseš tjá,
Kder ljud dosti klobas imá;
Ker tú ni jih več dobit
Kar doidel tist' — »Semit«.

Juri: Andaluz'ja mudí se Teb' zares,
In če kaj družiga tudi je vmes,
Vedi: ponemčen želodec Tvoj,
Balon vendar ne bo nosil moj;
Ker poznani Ti si grešnik star'
In za ovaduhe mèn nej mar'!

Škátáfucija: O Juri, Juri, Juri!
Hitro balon zakuri,
Ker tú mèn' nej več obstat',
Vjeti — hoč'jo me na drat;
Odló'li tud' so le sto in pet,
Pa po vrhu se korenov red.
Juri: Škalafuc'ja, pamti dobro Ti:
Primorski Jur' nej gotovo tist' mož,
Ko Teb', in enakim Teb', se zdi,
Da Vam pokladal bi po potah rož;
Tud pred ko za te on balon zakuri,
Naj devetdesetkrat pogine — Juri!

Šálamundra: O Juri, Juri, Juri!
Vsmil'se — in se požuri,
Da me neseš blizo kraja —
Kder bogatín po leti raja:
Tam' srečna bova jaz in Ti,
Ker bo denarjev ko soli.
Juri: Šalamundra — presitna krevlja Ti,
Zakaj zavidaš naše nam ljudi?
Če tamo gori tud' tako rojís.
Mesto mastnih kolin
In finih kraskih vin,
Gotovo tud' po grbi jih dobiš!

Šálamundra: K vama! koga bom tam' dobil?
Preklét! tukaj nikakor ne ostanem:
Ker nogi sem si tako vgnil,
Da zjutraj se prav težko s postlje ganem.
Če pa nočeš gori me nosit',
Piši Ti in Tvoji me v...t! *Ráu-Sáu.*

Slavni tržaški magistrat!

Mnogo se čita o okrajnem načelniku pl. *Mirkoviču*, prej v *Bazovici* zdaj na *Opčinah*. Vsa *Bazovica* ve toliko, da se *gmusi*, gospodična učiteljica pa še več, ako jo hoče slavni magistrat prašati, izvedel bo gotovo, kako jo je njegov funkcionar v *Bazovici* nemoralno naskakoval — pa ničesa opravil...

»Juri s pušo« usoja si vprašati slavni magistrat: *Obnašanje pl. Mirkoviča je li opravičeno? JURI.*

Nemškutarski župan in „Ljubljanska eskomptna banka“, ali čudna predpustna naduha

Šmentan laški ti Zenari,
Kje pa moji so denari?
Prav vse se meni pripeti,
Mi c'lo županstvo 'z rok leti.

Pogovor mej županom — vančičem in svojo ženo:

„Tona! ne drži se mi tako kisló, kakor bi leščnik grizila; kaj pa je?“

— Eh! Francelj moj, takoj boš znal; tudi ti boš nategnol šobo.

„Kaj pa je tacega, ali so morda uže razpisane volitve za županstvo?“

— O ne! — oj, oj! „Ljubljanska eskomptna banka“ je šla fuč, tako je bral g. Škajer v cajten-gah — kaj bo z našim denarjem —

„Zakaj pa mi nisi to precej povedala, peljal bi se bil z šnelcugom v Iblano.“

— Nisem se upala povedati, zato, ker si se vstreliti hotel za tistih 7 gld. in sem si mislila, ako ti povem še to, potem je proč; čakala sem uprav pustnega dne, ko je vseh norcev god.

„Neboj se ne! saj sem župan in županstvo tudi kaj nese!“

— Bojim se za prihodnje tvoje županstvo; ti Slovenci hudo proč odrivajo.

„Kaj Slovenci! — saj imam velike prijatelje, bodo uže pripomogli.“

Pogovor mej Franciko Kranjcevo in Nano Balucevo na velikem trgu v Trstu

Francika. Slišiš, Nana!

Nana. Pej kuoga?

F. Ali ne vidiš nič?

N. Da, da! zdaj vidim, da je uni blondin vse tako po trgu zarastel in zastavil, da še Mih-čevi golobje zobati ne morejo.

F. Pej ti Nana, si prodala kaj?

N. Saj vidiš, kaj sem prodala; vpijem, da se mi uže grlo suši in me je bradač z manještrata kregati prišel; še po kocu nemorem stati, ker sem prevelika, da se me celó ljudje bojé.

F. To je vrag, jaz tudi ne morem nič prodati, saj slišiš, da vpijem ko Noeta osel v barki, da ga je celi svet slišal. Usta so mi se uže raz-

— Se ve da, to bo ko drugikrat več njim: kdor mi je dolžan, naj me voli, če ne — ga tožim.

„Pustimo to! — zdaj še ne bo tako kmalo volitev.“

— Kako boš pa zdaj plačal grajščino, ki si jo kupil, vidiš, te nam ni bilo treba!

„Kako nek?! ljudi bom pritiskal, dolgove mi morajo plačati.“

— Francelj! Pred volitvijo nikar, če ne — te ne bodo volili.

„Kaj nek to, saj imam še nekoliko v Celji v hranilnici, kar po tisto grem!“

— Nikar tistega, naj ostane za dekleta, vsaj vidiš, da uže dohajajo ženini.

„Tona! pusti me; jeza me je pograbila; ih Agram foren birsten kaufen, pa je avs!“

— Ah! še nekaj ti moram povedati, bili so tu nedavno od tega vozniki, tako so zabavljali čez ceste, ker so tako slabe, da se jim vozovi hočejo na lepem prekucniti.

„Ali so morda še čez drugo rogovilili?“

— Da, pričkali so se, rekoč, da se jim neverjetno zdi, kam mora nek denar iti, vedno plačujejo, pa ceste še niso posute.

„To me ne briga — zato ima skrbeti cestni odbor, na tega naj svojo jezo stresajo! *Seme ajh, nur ih ajncige birger*.“

širila, da bi mi lahko hlebce z loparjem noter metal, da me je kar sram.

N. Od koga pa si včeraj dobila pismo?

F. Od Korla; on mi piše, da mu je jako žal, ker sem ga pustila; pa kaj hočeš, ljuba Nana, jaz ne morem več čakati, ker mi čas vhaaja. Ali ne veš, da jih imam uže dvakrat po deset, enkrat pet in petkrat po eno, pa sem pri vsem tem majhna in bogata, ter se bom morda še lahko omožila, ker zdaj jih le skušam.

N. Aha! — uže vem, kaj češ reči, mo'ci, bolj tiho govori. Jaz sem uže tudi stara in imam še nekaj, pa se me vendar moški ogibljejó.

F. Ti si prevelika, dobra bi bila za drog pri telegrafu.

N. Ti si pa premajhna — te lahko kdo pohodi.

F. Molči, molči teslo in vpij, da boš kaj prodala.

N. Vpij če hočeš, osel neumni! piši me tam, kamor se ne morem sama.

Smešnice

Ribenčana pripeljala sta kokoši v Trst. — Ko sta prodala blago, šla sta si ogledati mesto. Pred neko sladčičarijo se ustavita in gledata razstavljene mikalne stvari na oknu. Joože! pravi prvi, preteto ne bodi, kaj pa je to „pastičerija“? Tone, pastičerija? — i — nū — to bo najbrž — tako vidiš Joože: pasti — to je pasti za tiče loviti, tičerija pa ti pove gladko, da tukaj morda prodajajo pasti za tiče loviti, vidiš, da smo Rajbenčani fini, da precej pogruntamo, ne da bi prašali kakšnega fajkina, kaj je le tu nuotre!

Ista dva Ribenčana sta priguala vole v Trst, bilo je to pred božičnimi prazniki. Slučajno pa sta denar še le na sveti dan v jutro od mesarja prejela. Joože! reče Tone, vajs, zdaj bova pa šla k maši. Napotila sta se v Jezuvitsko cerkev, kder se je uprav maša začela. Jože je uže petkrat rožni venec izmolil, pa še ni končala. Nevoljen se obrne k Tonetu, rekoč: Tone, vajs, ta gaspud se je slabo naučil mašo dajlat, naj konca in ne kraja, pojva v drugo cerkev k maši. I — nū — pa pojva, reče Tone in gresta k sv. Antonu. Zopet tu je uprav mašnik pristopil k altarju. Jože moli rožni venec, pa ko je uže tri izmolil, postal je nevoljen. Ti Tone! reče jezno, naš škof nauči boljše mašo dajlat, kot tržaški, ali vidiš, kako počasi mu gre od ruok; naš fajmošter bi bil uže pridigo in mašo odpravil, le ta pa vedno hodi in ne ve kde začeti, tista mala kruota v rudečej kikli mu je uže parkrat bukve prenejsla, pa še mu ne gre od ruok; vajs, pojva v kakšno drugo cerkev, na hrib, morda so gori drugi dubovni! Jože in Tone sta komaj pravo pot najdla do sv. Justa, celo uro sta rabila. Ko prideta k sv. Justu, stala je straža na vratih, ker ob velikih praznikih ne pustijo vsacega v cerkev radi oficijalnega udeležanja velike gospode; praša ju stražnik: Au dove volé (kam hočeta)? Sva jih včeraj prodala, pravi Jože; vidiš Tone, naji pozna, pravi kde imava vole. Andrijo, zakriči stražnik. Andrej je pa doma ostal, reče Jože, preteto ne bode gotovo ste iz Lašič, ko tako poznate! Niente lasar, reče stražnik, ter ju hoče riniti nazaj, pa v tem hipu pripeljal se je škof in sta smuknila v cerkev. Ko sta bila noter, ogledovala sta vse od stropa do tal. Zdaj se prične maša; Tone je bil ves vesel, ko je zapazil pred altarjem toliko duhovnov in reče Jožetu: vajs, tu jih je pa več, vsak bo nekaj dajlat — pa bo kmalo konc. Zdi se mi, pravi Jože Tonetu, da bo tudi tukaj počasi šlo, vidiš, tisti ta velik, ki ima preko v roki, še brat ne zna, zmirom mu kažejo. Tone ga potolaži, rekoč, ej osel! počakaj, večno ne bo gvajmalu. Po dolgem stanji, ko so jih uže noge bolele, maša je minola. Vsa vesela sta šla iz cerkve, na vratih ju pa zopet straža pristavi, rekoč: e pur xe andadi dentro! Ja gaspud, ko drugič prideva, bova pa puro prinesla, za zdaj pa Boh lonaj! Aude ve O ja! v domačej fari, gaspud, imamo pure! Vajs Tone, reče Jože, ako bi ne bila le tu gori staknila, nevem, kako bi bilo šlo, morda bi bila do trde noči pri maši.

Gost grede od obeda memo kuhinje, pozdravi prijazno krčmarico, ki je stala na pragu in pokukaje v kuhinjo, reče jej:

„Ah, mislil sem, da imate kuhinjo malo, da se morete komaj ganoti, a sedaj vidim, kako je velika in prostorna.“

„Po čem ste sodili gospod, da je kuhinja mala?“

„Po vaših „porcijonih“ — ki so tako mali, da ako jih deset povzjem — še nevem, če sem kaj jedel!“

Nek popotnik, kateri je oblazil skoraj pol sveta, pripovedoval je tudi o malih ljudeh, katere je videl daleč tam za morjem. Rekel je: Eden je bil pa posebno majhen in sicer tako, da je sam sebi, komaj do kolen segal.

Jaz ti povem, reče nek tržaški nedeljski lovec svojemu prijatelju, da me lovski list, čevlje, voz-nina, zamuda časa in druge stvari toliko stanejo, da ako vse zaračunim, pride me zajec stati nad 30 gld. To je sreča, reče tovariš, da le redko kedaj kacega ustreliš.

Filijalka v Trstu c. kr. priv.

avstrijski kredit-zavoda

za trgovino in obrt.

Novci za vplačila

v bankah pri
4-dnevni odkaz 3 1/2 %
8-dnevni odkaz 3 1/2 %
30-dnevni odkaz 3 3/4 %

v napoleondorih pri
30-dnevni odkaz 3 %
3-mesečni odkaz 3 1/4 %
6-mesečni odkaz 3 1/2 %

Okrožni odtel

v bankah 2 1/2 % kamate na vsako vsoto,
a v napoleondorih brez kamate.

Napotnice za Dunaj, Prago, Pešto, Brno, Tropavo, Levov in Reko. Nadalje Zagreb, Arad, Graec, Hermanstadt, Inomost, Celovec, Ljubljano, Saleburg brez stroškov.

Kupnja in prodaja diviz, efektov, tako vnočenja kuponov pri 1/8 % provizijona.

Provizija na Warrante, uveti na sporazumljenje pri otvorenju kredita v Londonu ali Parizu 1/2 % provizije za 3 mesece.

Na efekte 6 % letnih kamatov do zneska od f. 1000; za večje vsote glasom posebnega sporazumljenja.

V TRSTU, 1. oktobra 1884.

ŠTEDILNO ŽELEZNO OGNJIŠČE (Sparherde) je na prodaj po nizkej ceni.

Več se izve pri g. profozu Pongraz-u v velikej kasarni, kder je tudi omenjeno ognjišče.

Gospod, ki je nemškega, slovenskega jezika v pisavi in govoru zmožen — išče službo. On more tudi kavejjo vložiti. Pisma pod šifro „A. Z. 281“ na uredništvo „Jurja s pušo“.

Ivan Zavodnik

krojač, Via del Bosco št. 7, IV. nadstr.

izdeluje vsakovrstne obleke za gospode po najnovejših krojih. — Posebno spretno izdeluje društvene obleke, bodi si „Sokolske“, ali salonske surke, kakor vsake druge naročene oprave po najnižej ceni. Priporoči se vsem domačinom, da ga z naročili mnogobrojno počaste. Vsako, se tako nujno naročilo, izvrši hitro in točno.

Agencija za posredovanje

služeb in stanovanj

E. GEROMINI-JA

priskrbuje službe vsake vrste v Avstriji in inozemstvu. Kupuje in prodaja hiše pod najugodnejšimi pogodbami.

Piazza Ponterosso 2, I. n.

EVG. DOLINAR

v Trstu,

Via Ferriera br. 323,

pisarna:

Via Cecilia broj 4 I. nadstr.

Trgovec in zastopnik prvih zunanjih trgovskih hiš,

priporoči se vsem rodoljubom, zagotavlja dobro, točno in vestno postrežbo. Sprejema domače in druge pridelke v varstvo („komisijo“), katere prodaja po najboljših cenah proti malej proviziji. Sprejema nadalje v svojo zalogo vsakovrstno blago brezplačno do 5000 klgr. Za večjo množino po pogodbi.

Velika zaloga

holandskih slanikov (arnikov)

okajenih in osoljenih prve vrste, katerih se razposlje vsaka množina po sledečih cenah:

1. vrste velike ribe for. 17.—	} v sodih od 600 rib.
2. „ „ „ 15.—	
3. „ „ „ 14.—	
4. „ „ „ 12.—	

Slaniki v tekočini v sodičkih okoli 5 klgr. for. 2.25

„ „ „ 10 „ „ 5.25

Cene se razumejo iz zaloge v Trstu, brez vladnega daca proti povzetju ali Netto Cassa.

S poštovanjem

Evgen Dolinar

PEKARIJA

Podpisani naznanja, da ima na Greti v Krpanovej hiši št. 19. svojo obširno pekarijo. V svoji zalogi ima na prodaj vsakovrstne moke po najnižej ceni. Priporoči se vsem okoličanom in Slovincem za domačo peko, tako za vsako vrsto finega kruha, kakor: potice, pince, presnice in enake izdelke. Vsako naročilo se izvrši v najkrajšem času in točno.

Dragotin Gruden,
pek in gospodar.

Podpisani naznanja p. n. občinstvu, da je odprl svojo

GOSTILNO

Via della Sorgente 5

katere je preskrbljena z dobrim istrskim vinom po primerno nizkej ceni. Ima izvrstno kuhinjo z dobro ukusnimi jedili. Priporoči se vsem prijateljem in znancem, da ga z svojim pohodom obilno počaste.

Anton Lulik,
gostilničar.

NOVE MEHOVE

(pihalnice za ogenj pihati)

izdeluje podpisani vsake baže in velikosti lepo okrogle, najboljše sestave in iz najboljšega blaga, ter polovico ceneje, kakor fabrike družih dežel. Cenike pošiljam zastopnik in poštne proste.

Desetinske tehtnice

(Decimal-Wagen) iz najboljšega čistega kovanega koroškega in štajerskega železa. Te tehtnice so nepokvarljive.

Prav dobre in trpežne stroje za slanino (špeh) rezati.

S takim strojem se lahko v eni uri 56 klgr. špeha prav drobno zreže.

Vse po zelo nizkej ceni. — Za obilno naročbo se priporoči

Matija Zupan

V Kropi na Gorenjskem (Kropp in Oberkrain).

Svoji k svojim!

Podpisani naznanja p. n. občinstvu, da je prevzel gostilno

„All' ELEFANTE“

(K Slonu)

na trgu „Dogana“.

Na razpolago ima dobra vina in pivo po primernej ceni; kuhinja je izborna; postrežba točna.

Nadja se obilnega pohajanja, osobito od Slovencev

I. Maver

Podpisani gostilničar je odprl pred kratkim časom se vsem novouredjeno gostilno

„Zur Stadt Wien“

na trgu pred veliko kasarno

(Piazza della Caserma)

V svojej zalogi ima mnogovrstna najboljša vina, ukusno pivo, izvrstno kuhinjo z dobro in točno postrežbo. Priporoči se slavnemu p. n. občinstvu za mnogobrojno obiskovanje v njegovih elegantno uredjenih prostorih omenjene gostilne.

Ivan Peterlin.